

PRIETENUL ADEVĂRAT

Dragi copii, întâmplarea care urmează a avut loc în urmă cu aproape 30 de ani. Era o iarnă geroasă cu multă... muuultă zăpadă! Vouă vă place iarna, când este zăpadă? De ce vă place? Ce activități preferați voi cel mai mult?

Copii, iarna, părinții ne dau multe sfaturi: să ne îmbrăcăm cu hăinuțele groase, să avem grijă să nu cădem în zonele în care s-a format gheață, să nu ajungem în locuri unde putem să ne accidentăm etc. Noi ce facem? Ascultăm?

Haideți să continuăm povestirea pentru a vedea ce s-a întâmplat în acea iarnă.

Afară era atât de frig încât înghețau până și pietrele! Apa râului, care trecea prin apropierea casei Mariei, se transformase într-un adevărat patinoar. Băieții mai mari curățaseră gheața de zăpada care se așternuse după ce râul înghețase și amenajaseră un teren de hochei în toată regula. Își petreceau mare parte din timpul vacanței de iarnă pe acest teren improvizat, organizând veritabile competiții sportive. Era o fază locală a jocurilor olimpice de iarnă!

Dar râul înghețat nu reprezenta o atracție doar pentru băieți, ci și pentru fete, aflate la vârsta naivității și a inocenței. Ce plan credeți că și-au făcut fetele din zonă?

Înzestrate cu un spirit de exploratoare, Maria, împreună cu sora și prietena ei, au plecat la plimbare pe gheața râului. Fără să conștientizeze pericolul, mergeau pe gheața din margine, pe lângă mal, jucându-se cu bețe, cu frunze rămase din toamnă, cu bucăți de gheață desprinse de la suprafață sau cu bulgări de zăpadă. Fetele se simțeau minunat, râdeau, povesteau și își imaginau cum ar putea face o copcă în gheață pentru a privi apa care în adâncime curgea neîntrerupt. Bineînțeles că înghețase doar partea de la suprafață, nu râul în întregime. Dintr-o dată, gheața s-a spart sub picioarele Mariei, care a alunecat în apa rece până la mijloc. Instantaneu, jumătate din corpul fetei a înghețat, iar cealaltă parte o urma cu viteză. Imediat, sora și prietena ei au prins-o de mâini și au scos-o din apa înghețată, aducând-o în siguranță pe mal.

Viața îi fusese salvată, dar problema nu era încă rezolvată, pentru că Maria era în continuare udă, pe zăpadă, la -10 grade Celsius. Ce credeți că au făcut sora și prietena Mariei?

Însoțitoarele ei, grijulii, au descălțat-o repede, i-au dat jos șosetele și pantalonii learcă, care începuseră deja să înghețe și i-au oferit din hainele lor. Pentru că aveau mai multe perechi de șosete și de pantaloni, au îmbrăcat-o cu hainele lor uscate, dar încălțăminte nu i-au putut oferi. Cu mult efort au purtat-o în brațe prin pădurea acoperită de zăpadă și plină de vreascuri, care făceau dificilă înaintarea. De teama de a nu se scufunda din nou, fetele nu au mai trecut peste gheață, ci au decis să ocolească pe la punte, pentru a fi în siguranță. Pe măsură ce se apropiau de casă, Maria avea din ce în ce mai amorțite picioarele și mâinile, din cauza gerului. Când a intrat în camera încălzită, Maria se simțea bucuroasă că Dumnezeu îi ocrotise viața și era recunoscătoare salvatoarelor ei.

La întâlnirea cu părinții și-a dat seama că trebuia să țină cont... de ce credeți?... de sfaturile lor.

Cei din familie vă vor binele și vă dau multe sfaturi prețioase.

Voi ascultați de părinți? Nu știu cum v-ați comportat până acum, dar aș vrea să ridice mâna cei care își propun să țină cont de sfaturile părinților.

Aceasta ar fi prima lecție descoperită din experiența trăită de Maria.

A doua învățătură, copii, are legătură cu un verset din Biblie care se găsește în Proverbe 17:17: „Prietenul adevărat iubește oricând și în nenorocire ajunge ca un frate.”

Maria a experimentat prietenia adevărată și a înțeles cât de important este să aibă prietene „de nota 10”.

Vă doresc, dragi copii, să ascultați de părinții voștri și să aveți lângă voi, dar și voi să fiți: prieteni adevărați!